

4. september 2017
J.nr. 2017 - 4906

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 512 af 7. juli 2017 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (Enhedslisten).

Karsten Lauritzen

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Ministeren bedes redegøre for reglerne vedrørende fradrag for finansieringsomkostninger før og efter stramningen i 2014 med særligt fokus på beløbsgrænser, og fradragsberettigelsen, herunder særligt hvad grænsen for fradraget er i forhold til finansieringsomkostningernes andel af den samlede værdi af selskabets aktiver og andelen af den skattepligtige indkomst, som kan nedbringes ved fradrag for finansieringsomkostninger.

Svar

Skatteministeriet har ikke kunne identificere en stramning i 2014. Besvarelsen er derfor udarbejdet med henblik på at redegøre for de seneste ændringer til de adspurgte regler.

I udgangspunktet har selskaber fradragsret for deres finansieringsomkostninger. Der er dog i skattelovgivningen gennemført tre regler, som skal værne imod, at selskabers skattegrundlag kunstigt nedbringes med finansieringsomkostninger. Reglerne skal bl.a. hindre, at store selskaber - herunder selskaber overtaget af kapitalfonde - kan minimere skattebetalingen i Danmark i forhold til det skattepligtige driftsoverskud ved vilkårligt at placere gæld og dermed finansieringsomkostninger i danske selskaber, selvom de indtægter, gælden finansierer, ikke vil blive undergivet dansk beskatning.

Der er tale om de såkaldte regler om tynd kapitalisering, rentelofts-reglen og EBIT-reglen. De tre regler skal anvendes i nævnte rækkefølge, når det vurderes, om et selskab skal rentefradragsbegrænses. Reglerne har et indbyrdes samspil, således at en beregnet begrænsning i en forudgående regel medtages ved beregningen i en efterfølgende regel.

Tynd kapitaliserings-reglen i selskabsskattelovens § 11 medfører, at selskaber bliver begrænset i deres fradrag for renteudgifter og kurstab på gæld, hvis selskabet er tyndt kapitaliseret. Overstiger selskabets gæld ved indkomstårets udløb $4 \times$ egenkapitalen, svarende til en egenkapital på under 20 pct. af gælden, er konsekvensen som udgangspunkt, at fradragsretten på renteudgifter og kurstab på koncerninterne lån afskæres eller begrænses, dog kun for så vidt angår den overskydende del af gælden.

Reglen finder kun anvendelse, hvis selskabets kontrollerede gæld overstiger 10 mio. kr. Fradragsbegrænsningen sker på renter mv. på den kontrollerede gæld. Den oprindelige tynd kapitaliserings-regel blev indført i 1998. Grænsen på de 10 mio. kr. blev indført i 2004.

Rentelofts-reglen i selskabsskattelovens § 11 B medfører, at selskaber ikke kan fradrage nettofinansieringsudgifter, der overstiger en standardforrentning af den skattemæssige værdi af driftsaktiverne. Selskabets adgang til fradrag er dermed forbundet med selskabets værdiskabende aktiver. Reglen blev indført i 2007.

Standardrenten for et år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikke-finansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Metoden for opgørelsen af standardrenten blev ændret med virkning fra indkomståret 2014. Intentionen i den gældende

lovgivning er, at standardrenten skal afspejle det gennemsnitlige renteniveau, som selskaberne kan finansiere deres gæld til.

Såfremt selskabets nettofinansieringsudgifter overstiger aktivmassen ganget standardrenten, vil overskydende nettofinansieringsudgifter blive fradragsbeskåret.

For renteloft-reglen gælder, at beskæringen maksimalt kan nedsætte indkomstårets fradragsberettigede nettofinansieringsudgifter til et grundbeløb på 21,3 mio. kr. Grundbeløbet blev oprindeligt vedtaget som et grundbeløb på 20 mio. kr. (i 2007-niveau), der årligt skulle reguleres. Reguleringen blev dog suspenderet i indkomstårene 2010-2011. Reguleringen blev endeligt afskaffet med virkning fra indkomståret 2012, hvor bundgrænsen blev fastlåst på 21,3 mio. kr.

EBIT-reglen i selskabsskattelovens § 11 C medfører, at selskaber ikke kan fradrage nettofinansieringsudgifter, der overstiger 80 pct. af den skattepligtige indkomst før nettofinansieringsudgifter (EBIT). Selskabets adgang til fradrag er dermed forbundet med selskabets skattepligtige indkomst i Danmark. Reglen blev indført i 2007.

Grundbeløbet i rentelofts-reglen finder tilsvarende anvendelse for EBIT-reglen. Selskabet vil dermed altid kunne fradrage nettofinansieringsudgifter op til bundgrænsen på 21,3 mio. kr.